

Programový zámer pripravil M. Petrínek, zálohy „pozbielal a letenky zaistil M.Sventek a pôvodne sa malo ísť na jar. Pomalou reakciou prihlásených na zmeny ceny leteniek sa cesta presunula na jeseň a to do dvoch turnusov a sami uchádzači sa svojimi časovými možnosťami rozdelili termínmi leteniek na dve skupiny. Do jesene došlo aj k redukcii počtu záujemcov.

Nakoniec sa počet účastníkov v 1 turnuse zúžil na 8 Odlet i prílet bol z/do BDP, pričom dopravu do/z BDP si každý účastník riešil organizačne i finančne sám. Pre premiestňovanie sa po Cypre (okrem peších trekningových trás) si zvolili presun vykonávaný pravidelnou miestnou autobusovou dopravou. Prečo takto? To už čítajte minireport, ktorý som dostal od V.Ondíka

Skoro ráno, ešte za tmy pristávame v Larnake, snažíme sa zorientovať v situácii a špekulujeme, aké auto prenajmeme pre 8 ľudí. Tento problém sa vyriešil sám od seba, keď zisťujeme, že nikto z nás nemá vodičák. Pafo, ktorého auto na nás čaká na parkovisku vo Ferihegy, si náhle spomína, že vodičák vybral z dokladov už pred výletom do Rumunska.

Ešte za tmy nastupujeme do autobusu a ráno sme už v Nikózi. Kráčame prebúdzajúcim sa mestom a vypytyjeme sa ranných chodcov, na centrum. Motáme sa v uličkách s batohmi na chrbte, horúčava narastá až toho máme dosť a o 14 00 nastupujeme na jediný bus do pohoria Troodos. Vystupujeme na križovatke a po asfalte šliapeme zo 3 km na vrchol. Cestou dole sa rozhodneme pre ďalší cieľ - dedinka Prodomos. Prebivakujeme v lese a ráno pokračujeme do Prodomos. Tu zisťujeme možnosti spojení k jednotlivým dedinkám a kláštorom, ktoré sú roztrúsené v tomto pohorí, aby sme si mohli vybrať, čo prv a čo potom. A ajhľa, výber sa nám náhle zjednodušuje, autobusové spojenie tu nie je žiadne.

Vyrážame s Marikou do dediny pozháňať odvoz. Oslovujeme staršiu pani, ktorá však nevie anglicky, zavolá však svoju priateľku, ktorá je „retired teacher“, učiteľka na dôchodku a tá vie po anglicky a hneď aj hľadá riešenie. Máme skúsiť v kaviarni, ktorá patrí pánovi Charis, ktorý má sestru Elen Charis a na tú sa máme obrátiť. Vyhľadáme ju, tá nám však nevie pomôcť, má však priateľku v susednej dedinke Pedoulas, majiteľku hotela tá by nám mohla pomôcť, lebo ma dosť veľké auto. Telefonuje jej a hneď sa aj dohodneme na cene a vec je vybavená. To len tak pre ilustráciu, ak by ste niekedy náhodou potrebovali taxík v pohorí Troodos, začnite stretnutím s retired teacher.

Prichádza temperamentná pani a hneď nás usádza, batožiny je veľa a miesta málo. Mne sa ušlo medzi prednými sedadlami na takej konzole s ktorej trčí radiaca páka. Sadám si tak, že páka mi akurát trčí medzi nohami. Auto má našťastie automatiku a pani radí len redukcii pri prudších stúpaniach. Vtedy do mňa drgne laktom, ukáže na páku, ja prikývnem, že áno a ona preradí. Slovom, taká bežná, veselá cesta do kláštora.

Kláštor Kykkos je najbohatší na Cypre a mnisi z ostatných kláštorov, ktorí žijú v chudobe ich nemajú veľmi radi. Tolko zlata na jednej hromade som veru nevidel ani v „Poklade ne Striebornom jazere“.

Vychádzame z kláštora a na otázku kam ďalej, kývnem hlavou na širokú cestu pred sebou „tuto predsa“ a vyrážame s batohmi na chrbte. Po pár kilometroch stojíme pred veľkou sochou Makariosa uprostred cesty. Evidentne to nebola správna cesta.

Makarios pôsobil ako arcibiskup v kláštore Kykkos a je tu aj pochovaný a na kopci nad kláštorom stojí jeho 8 metrová socha. Isto sme sa dostali sem, na to zvláštne miesto, vďaka pôsobeniu jeho osobnosti (tí, čo tvrdia, že vďaka mojej blbosti, sa určite mylia...).

Vraciame sa naspäť ku kláštoru a vyrážame po správnej ceste na Kampos, po pár kilometroch odbočujeme doľava a onedlho sme pri smerovníku do Cedar Valley. To, čo podľa mojej mapy mal byť lesný chodník, je široká asfaltová cesta. Bivakujeme v lese a zajtra máme celý deň na to, aby sme sa dostali do Pano Panagia, kde predpokladáme nejaké autobusové spojenie do civilizácie. Cedar Valley je záhadou pre expertov. Rastie tu zvláštna odroda cédra, *Cedrus bevilfolia*, ktorá je cyperským endemitom a nerastie nikde inde iba v tomto údolí.

Cesta sa donekonečna kľukatí, no predsa len prichádzame do dedinky, zisťujeme, že autobus máme ráno o 8 00, zapadneme do prvej krčmy a po celodennej námahe si doprajeme pravé cyperské špeciality. Pred dedinou je pekné upravené kempové miesto s vodou a tak tam ideme bivakovať a ráno už cestujeme do Pafosu a vzápätí do Polisu. Tu prejdeme všetky možné kostoly a vykopávky, vykúpeme sa v mori a presúvame sa k Bath of Afrodite. Mám v pláne odtiaľ prejsť cez Akamas k polostrovu Lara. Časť mančaftu je za, ale časť je proti, včerajšia asfaltová túra ešte stále bolí. Bivakujeme na peknom útese pri Bath of Afrodite. Ráno prvým autobusom cestujeme do Polis, odtiaľ do Pafos-Karavella, odtiaľ do Pafos-Harbour, odtiaľ do Coral Bay, odtiaľ do Agios Georgios a potom vyrážame cez banánové plantáže ku Gorge Avakas, peknému kaňonu, ktorý pripomína menšie vydanie Samarie na Kréte. Prespíme na pláži pod Avakasom a ďalší deň venujeme celý Pafosu a jeho pamiatkam. Tu sa stretávame s Marikou a Blankou, ktoré sa odpojili pred dvoma dňami a po E4 obišli celý Avakas. Chytáme posledný bus do Limassolu o 16 00 a vyrážame do i-čka pre mapy, ale je zatvorené, na dverách visí oznam, že po namáhavej sezóne všetci majú zaslúženú dovolenku. Chytáme spoj do Larnaky. Prichádzame večer a hľadáme miesto na bivak. Sezóna je tu ešte v plnom prúde a tak prechádzame celé pobrežie až k letisku, kde na brehu mora pri letiskovej ohrade nachádzame pokojné miesto, akurát, že nad hlavou sa nám celú noc vznášajú pristávajúce lietadlá. Ráno zijdeme na letisko a keďže máme pred sebou ešte celý deň, vymýšľame plán. Rozhodujeme sa pre návštevu Choirokoitie. Je to neolitické sídlisko, svah posiaty kruhovými stambami nalepenými na seba, z ktorých len časť je odkrytá. Význam tohto miesta si uvedomím až doma, keď si zrovnám časové údaje. Tieto stavby vznikali v čase, keď sa v Mezopotámii začínala rozvíjať sumérska civilizácia, Stonehenge postavili o 3000 a Cheopsovú pyramídu až o 3500 rokov neskôr. Je to jedna z najvýznamnejších neolitických pamiatok v Stredomorí a je pod ochranou UNESCO.

Vraciame sa do Larnaky a až do večera sa kúpeme na pláži, na pódiu pri pláži vyhráva miestna kapela a tak koniec našej odyssey je naozaj štýlový. Cesty sa zúčastnili: M. Fábryová, B. Kiššová, P. Matlovič, J. Mrva, V. Ondík, M. Svitanová, I. Valach, A. Verseggyová ■ V. Ondík

